

han skulle begära pr' eldstad och om bankens kontrollant vore så hygglig att tillstyrka — ty naturligtvis skulle han begära så att det räckte väl till och blev över; ett överskott vore ju alltid välkommet. Efter ytterligare några veckor hade han uppgjort med »Fastighetsbanken», men till sin förvåning och missräkning fick han ej beviljat mer än 1,550 kronor per eldstad. Något överskott »att röra sig med» skulle han ej få på den siffran, det insåg han. — Men det hörde ju strängt taget ej till saken.

Så långt hade nu allt gått väl. Men så en dag, då han skulle vidtala en grundläggare att kostnadsberäkna grundläggningsarbetet, frågade denne efter *borrkartan*.

— Borrkartan? Va'a'de'? frågade Sigge miss-tänksamt.

— Jaså, vet »byggmästarn» inte det? Det är en tomtkarta med borrhålen och djupet till berget utsatta på. Den här tomten har berget i dagen i ena kanten och se'n stupar det ned i en sänka i den andra, och då måste man ha klart för sig *var* man skall påla, och djupena på de olika stäl-lena, förstår herrn.

— Kors i alla dar! Inte visste jag att tomten var sådan! utropade Sigge halvt förfärad. Jag får väl låta någon göra upp en sådan karta då. — Detta var det första förargliga haket.

Det tog sedan hela fjorton dagar, innan han fick den av en specialist provborrade tomten kart-